

NGƯỜI VIỆT TRONG CON MẮT NHẬT BẢN: ĐÔI ĐIỀU CẦN SUY NGHĨ!

Khuyết điểm lớn nhất của người Việt là không có tinh thần phục thiện, hắt xì một cái dù chẳng có ai bên cạnh cũng vội vàng “xin lỗi” hay “excuse me!” cho ra vẻ người lịch sự. Nhưng khi thực sự phạm lỗi lầm thì không bao giờ đủ can đảm nói lời xin lỗi hay sửa đổi, cho làm như thể là “quê” và “mất mặt!”. Vậy họ xử trí ra sao? Bỏ chạy và nghĩ như thể là cách giải quyết tốt nhất, điều này ngược lại với người Nhật, họ nhìn thẳng vào lỗi lầm của mình để sửa đổi (learn from mistake) và nhờ vậy mà họ mới tiến lên được! Nghĩ đến cái “quý tính” của người mình mà khóc hu hu!

Tôi là người gốc Việt, hiện đang sinh sống và làm việc tại Nhật. Những chuyện xảy ra gần đây tôi muốn quên đi cho bớt đau lòng nhưng thành thật mà nói không riêng gì tôi mà tất cả những ai đang sinh sống, học tập và làm việc ở đây đều cảm nhận được cái không khí ngột ngạt nơi này. Đi vô công ty mà không dám ngẩng đầu nhìn ai. Mỗi lần tới chương trình tin tức thì lảng lạng mà “biến”. Vì sao? Là vì nhờ Việt Nam giờ đã quá nổi tiếng trên đất nước Nhật Bản này rồi.

Tôi sống và làm việc nhiều năm ở đây nên tôi hiểu rõ văn hóa và tính cách của họ. Trộm cắp là một trong những tội mà người Nhật ghét nhất chỉ sau tội quấy rối phụ nữ. Người Nhật rất thân thiện, hiếu khách và lịch sự. Vì vậy những ai đến với nước Nhật đều được họ chào đón, tiếp đãi rất nồng nhiệt. Nhưng không có nghĩa là họ thích các bạn. Các bạn đừng bao giờ ngộ nhận như vậy.

Dân tộc tính của họ rất cao. Cả khu vực Châu Á này họ chẳng coi ra gì đâu, và đặc biệt hơn là họ không thích người Châu Á cho lắm. Việt Nam thì càng tệ hơn nữa, chắc chắn là trên 80% người Nhật không biết gì về Việt Nam. (Điều này tôi xin cam đoan những ai đã từng sống ở Nhật trên 3 năm sẽ hiểu). Thế tại sao tôi đề cập vấn đề này? Vì tôi muốn nhắc nhở người Việt ở Nhật nên biết vị trí của mình trong mắt người Nhật là rất rất nhỏ, tu nghiệp sinh muốn kiếm tiền, du học sinh muốn học tập, kỹ sư-nhân viên muốn làm việc thì nên nghĩ tới người Việt Nam và đất nước Việt Nam để biết vị trí của mình ở đâu? Mình là ai để không phạm sai lầm. Tuy gần đây báo đài phía Việt Nam tung hô quan hệ Việt Nam – Nhật Bản, nào là này nào là kia... đủ thứ. Nhưng với người Nhật họ chỉ nghĩ về kinh tế và chính trị thôi.

Còn Việt Nam thì coi họ như Thánh sống, học hỏi nước họ, con người họ, thích hàng Nhật, thích người Nhật... đem nước Nhật như là mô hình kiểu mẫu để phấn đấu vươn lên.

Nhưng chẳng bao giờ các bạn được như họ đâu. Đừng nói là 20-30 năm cho dù là một thế kỷ đi chăng nữa cũng vậy thôi. Tại sao ư? Vì người Việt không có ý chí phấn đấu, không biết nhìn nhận thực tế, không biết lắng nghe và chấp nhận sự thật. Thích được ca tụng, thích được khen ngợi.

Còn có những bạn luôn nói mình tự hào khi là người Việt Nam? Tôi không biết các bạn tự hào ở điểm nào? Tự hào về cái gì? Nếu ai đó biết xin chỉ dạy. Các bạn nên tự hào khi mà thế giới nhìn Việt Nam với sự ngưỡng mộ chứ không phải sự khinh khi như bây giờ.

Chắc các bạn du học sinh cũng biết rất khó kết bạn với những du học sinh của nước phát triển đúng không? Lúc tôi còn đi học, trong lớp tôi có Hàn Quốc với Đài Loan, bọn chúng hay hỏi tôi thế này: “Có vẻ có tiền là qua Việt nam cưới được vợ hả bạn? Giống như mua vợ vậy? Ở nước bọn tao cô dâu Việt nhiều lắm, gái Việt Nam cũng xinh lắm nhỉ!” rồi hô hô cười. Lúc đó không biết các bạn có còn tự hào nữa không nhưng tôi thì thấy vừa giận vừa nhục. Các bạn thích kpop, diễn viên Hàn, phim Hàn... không ai cấm và cũng chẳng có gì sai. Tôi thỉnh thoảng vẫn xem phim Hàn. Nhưng các bạn có biết khi qua Nhật lưu diễn họ phải chào khán giả bằng tiếng Nhật, hát vài bài hát tiếng Nhật, lễ phép và rất tôn trọng khán giả chứ không dám có thái độ phách lối và trịch thượng như khi qua Việt Nam đâu. Một khi thần tượng không coi mình là fan thì các bạn đừng tự đánh mất giá trị của bản thân mình. Giá trị của bản thân do dân tộc, cha mẹ ban cho ta, nó là vô giá, hãy biết trân trọng.

Cuối cùng điều tôi buồn cười và luôn thắc mắc là mỗi khi có một người gốc Việt nào đó đoạt giải lớn trong các cuộc thi từ thể thao đến khoa học thì các bạn tung hô, rồi lên mạng comment “tự hào Việt Nam” trong khi người trong cuộc chưa hẳn đã nghĩ như vậy. Vì sao? Tuy trong người họ mang dòng máu Việt nhưng nơi tài năng họ phát triển là ở bản xứ, công trình nghiên cứu của họ là ở nước ngoài, hoàn toàn không dính líu gì đến Việt Nam nhưng các bạn vui như thể họ là thân thích của chính mình vậy. Mới gần đây thôi, phó thủ tướng gốc Việt của Đức đã từng thổ lộ ngoài chuyện công ra, ông không muốn quay về VN với tư cách cá nhân, như một gáo nước lạnh cho vào những lời khen ngợi, những lời mời gọi nồng nhiệt từ đất nước của những con người “thân thiện, hiền hòa, hiếu khách” dành cho ông. Điều này các bạn nên suy nghĩ! Còn nữa, thỉnh thoảng cũng có người Việt được vinh danh trên trường quốc tế, nhưng khi Việt Nam mới có một thì những nước xung quanh ta có rất rất nhiều rồi.

Tôi nói điều này không phải để chê bai người Việt, mà là muốn mọi người nhìn lên mà phấn đấu thêm chứ đừng vì thế mà tự đắc. Tôi là người Việt, tôi không tự hào về điều đó, tôi đã cố để mình không còn là người Việt nữa, giờ tôi đã toại nguyện. Nhưng tôi hy vọng trong tương lai gần, các bạn làm cho tôi cảm thấy hối hận về điều mình đã nghĩ và đã làm. Tôi đang rất mong đợi điều đó. Tôi biết ý kiến của tôi sẽ gặp nhiều phản đối, và hứng được nhiều gạch đá. Nhưng với những ai chưa từng đi và sống ở nước ngoài và bị

phân biệt đối xử vì là người Việt thì tôi sẽ không chấp. Nhưng những ai đã từng sống ở nước ngoài mà phản đối ý kiến của tôi thì sẽ rất vui và sẵn lòng được chất vấn.

Khuyết danh

Nguồn: Internet E-mail by Long Kangaroo chuyển

*Đăng ngày Thứ Hai, May 25, 2015
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*